

gát. Sem erről, sem egyéb bajairól soha senki egyetlen panaszszavát nem hallotta. Kora hajnalonkint lekísérteti magát a templomtorony tövében épített Mária-kápolnába. Ott hallgat naponta három-négy szentmisét, alacsony kis széken elmélkedve, mert ő a piaristák Édesanyjának oltára tövében kisleányként akar üldögelni. A szobájában szívesen lát rendi testvért és külső barátot. Arról beszél vele, ami azt érdekli. De nem bánja, ha senki sem zavarja, mert ő már csak az Úr Istennel és a szentekkel szeret beszélgetni.

A legszebb tanúságot azonban a környék pásztorai és szegény emberei teszik a vak öreg pap mellett. Naponta reggeli misétől délig is keresik a gyóntatószékében szakadatlanul. Télvíz idején alig tudja életre dörzsölni dermedt lábait, — mert még mindig órá bizzák legszívesebben az egyszerű emberek lelkiismeretük terhét...

ÖRDÖGŰZŐ FOHÁSZ

*Táncot járnak az Ördögök
esendő szerveim mögött,
orron fricskáznak, nevetnek,
ingoványokba kergetnek.*

*Magam hiába áltatom:
a harcban nincsen irtalom,
ha én nem döfök, ledöfnek,
hitem tornyáról lelöknek.*

*Akinek nincsen Krisztusa,
akinek nincsen Egy-Ura
tüzes kétségek égetik,
süket sötétől gyötretik.*

*De aki egyszer rátalál,
nem árthat annak száz halál,
keserű szíve édesül,
szomorú kedve felderül.*

*Ki nekem adtad életed,
fogadd el kevélységemet,
fogadd el lelkem rút felét,
fedezd bé arcom szegényét.*

*Ájánlás:
Küzdök magammal, a világgal,
s a vers, mint tömjén ellebeg.
Minden tettemért öltre mennek,
nádszál-hűségemért perelnek
az átoksújtott szellemek.*

Tomori Tamás

LÁNGOK CSATÁJA

*Lángok kellene, hogy az ember
ne csüggesse fáradt fejét,
Lángok kellene, hogy az ember
feledje forró szegényét:*

*hitté váljon öles magánya,
s legyen szelíd, mint gyöngyvirág,
de hogyha zúg a harci lárma
nőjjön nagyobbra, mint a fák —*

*s ha égetnék nyers, földi lángok
legyen konokabb, mint a tűz;
feltámad akkor a halálból,
kilép a tűzből, mint a Szűz.*

Tomori Tamás